

ZWERFTOCHT LANGS DE RIJN IN VIER ETAPPES

Van 1990 - '92 ondernam Tine Wilde een zwerftocht langs de Rijn, de slagader van Europa, die landen en volkeren met elkaar verbindt. En die als symbool dient voor de kwaliteit van het leven in Europa. In die zin is deze zwerftocht te beschouwen als een zoektocht naar de raadselen van het leven. In de steden **Schaffhausen, Straatsburg, Keulen en Rotterdam** heeft Tine Wilde vormgegeven aan de bevindingen die zij op deze reis gedaan heeft.

Juni 1990

Confrontatie met de mens en zijn afval - Schaffhausen

In deze stad posteerde Tine Wilde zich met tekentafel tien dagen lang op de smalle brug voor de waterval. Deze Rheinfall van historische importantie die daar is geworden tot een uitdragerswinkel van uitsluitend economisch belang, wordt tijdens het hoogseizoen door zo'n 35.000 mensen bezocht. Op deze plek stelde zij zich ten toon: een behoorlijke hindernis voor het publiek, een kunstenaar, die zo'n toeristische plek als atelier kiest.

Tine Wilde verzamelde hier het achteloos weggeworpen straatvuil van de massatoeristen. Zo'n tweeduizend colablikjes verwerkte ze als "Rijngoud" in een assemblage. Deze installatie bestaande uit negen lampen met negen gebroken flessen, die met Rijnwater gevuld hun licht laten schijnen op de mens en zijn vuil, gaf zij de titel 'EEN SOUVENIR' mee.

Maart 1991

Confrontatie met de politieke macht - Straatsburg

In Straatsburg, zetel van talrijke Europese commissies, fotografeerde Tine Wilde oude dichtgemetselde verweerde ramen van gevangenissen en de moderne, reflecterende ramen van de gebouwen van de Europese Gemeenschap, waarin de landenvlaggen zich spiegelen. Negen dagen lang gooide ze telkens op een ander tijdstip en op een andere oever een fles in de Rijn. Een fles met daarin het verzoek aan de vinder om te reageren.

'EEN DOCUMENT' noemde ze het tweede hoofdstuk van haar Rijnproject.

Juni 1992

Confrontatie met de industrie en de bureaucratie - Keulen

In deze plaats concentreerde Tine Wilde zich op het afval en de vervuiling van de Rijn. In een reisbericht van de Italiaanse dichter Petrarca (1303-1374) las Wilde over een ritueel bad door Keulse dames in reinigend en geneeskrachtig Rijnwater. Op die tekst baseerde ze de performance 'OVER SPROOKJES EN SPOKEN'; omzwachteld door wit verband ter bescherming tegen ziektes en vuil ging ze drie kwartier lang zelf te water. Op dezelfde plaats aan de 'rechtsrheinische' oever in het Rheinpark, waarover Petrarca had geschreven. De vervuilde zwachtels heeft ze in later in Rotterdam in een collage verwerkt.

Het kostte haar een jaar om bij de verschillende instanties de benodigde wettelijke vergunningen los te praten om de performance te kunnen houden.

September 1992

Confrontatie met de havens en de verschillende culturen - Rotterdam

Rotterdam als eindstation voor de Rijn; als afsluiting van een tweejarig project; als havenplaats waar ingescheept kan worden voor een nieuwe bestemming; waar een scheepsbel het sein van vertrek aankondigt.

Op het Noordereiland bouwde Tine Wilde de installatie 'HET GEHEIM VAN DE ZEENIMF'. Deze bestond uit drie koffers geplaatst op bakstenen. De bodems van de koffers waren met gras begroeid en de deksels toonden foto's van lucht en wolken. Duiden de koffers op het vertrek van een nieuwe reis naar een nog onbekende plek? Naar nog onbekende volkeren en culturen? Naar een bestemming waar nieuwe geheimen blootgelegd zullen worden?

Marga Slijkerman
juni 1993